

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 198.

Sjette Sessions anden Samling.

64de Møde.

Tredagen den 23de Marts Aften Kl. 7.

(Forts.)

Frelund: Jeg vil med Thingets Tilladelse endnu sige et Par Ord, da jeg skylder den ærede Rigsdagsmand for Marhuus (Winther) et Par Bemærkninger. Han bebrejdede mig, at jeg ikke havde sagt noget Nyt om denne Sag. Deri giver jeg ham Ret; men jeg havde da vel kunnet vente, at han skulde have sagt noget Nyt. Han sagde jo rigtignok en Mængde Ting, men det var Ting, som meget ofte have lydt fra hans Mund, og det var altsaa ikke noget Nyt. Dernæst troer jeg, at han forløb sig Noget. Han sagde, vi skulde holde igjen. Det er nu ogsaa et Ord, som vi høre saa ofte her. Det er ganske vist, at vi sidde her for at holde igjen; men den ærede Rigsdagsmand handler undertiden meget besynderligt i saa Henseende, og, naar han for Exempel pludselig faaer isind, at kaste 100,000 Rd. i Grams paa eengang, dersom Thinget ikke hindrede det, da er dette dog vist en egen Maade at „holde igjen paa“. Endvidere mindede han om, at jeg ikke kunde indstaae for, at Landstinget vilde vedtage mit Forslag. Det er heller ikke noget Nyt; thi det kan Enhver sige sig selv, at jeg ikke har nogen Fuldmagt fra Landstinget. Jeg troer saaledes, at der ved disse Grundringer ikke er fremkommet noget Nyt; Alt det, den ærede Rigsdagsmand sagde, var gammelt. Sluttelig skal jeg tillade mig med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Broberg), som opmuntrede os til

at tage Loven for deres Skyld, som skulde have godt af den, at bemærke, at det netop er af den samme Grund, at jeg har stillet mine Forslag; thi jeg vilde gjerne have, at de Ugiste ogsaa skulde have Godt af den.

Winther: Jeg forlanger ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Jacobsen) skal lægge Mærke til, hvad jeg siger; det er mig ganske ligegyldigt, om han gjør det eller ikke. Men, naar han optræder og vil belære mig om, hvad jeg har fremført, saa synes jeg dog, at Retfærdighed byder, at han ved en saadan Leilighed hører efter, hvad jeg siger. Han har talt her, som om jeg aldeles ikke havde kjendt Noget til denne Sag, og det skulde jeg have viist derved, at jeg talte om, at det var en finantciel Lov, som her var for. Han sagde, at det ikke var nogen finantciel Lov, som her var for, men at det kun var en Fordelingslov. Efter min Overbeviisning er enhver Lov, ved hvilken der bevilges Udgifter af Statskassen, en finantciel Lov, og dette er Tilfældet med dette Lovforslag. Altsaa er det ogsaa en finantciel Lov. Jeg berørte ganske kort, at Folkethinget burde isærdeleshed have en Overvægt med Hensyn til finantcielle Love. Havde han sagt, at jeg ikke skulde anstrenge mig saameget med Hensyn til disse to forskellige Forslag, som foreligge, fordi det ene maaskee ikke havde større finantciel Betydning end det andet, saa kunde han dog have nogen Grund til, fra sit Standpunkt, at sige det. Dernæst har jeg især irgeret det, der angik den rigtige Fordeling, da det var sandsynligt, at der herom var høist forskellige Meninger hos Folkethinget og hos Landstinget; jeg troede, at det